ЧЕРВОНИЙ ПЕРЕЦЬ

Б. ю.

N-2 ТРАВЕНЬ. 19 V 22

Мандрівна трупа. (Bei Fenyi in Paris).

І співали й танцювали,
Всіх людей перелякали...

Ходім, друже, в инший двір
Встановлять загальний мир.

Двохтижневик сатири.

Програм журналу.

Програм, як програм... Перчимо спекулянта, хабарника, бюрократа, непмена, чванного комуніста, „комісара в галіфе", князів церкви, бандитів з широкої дороги і малої стежки, прекрасних панночок і елегантних денді, прокислих соціялістів і все, що тхне і несе росклад.

— Ще чого? Аби витримали.

Подробиці—в часописі.

Виходить двічі на місяць у Харкові.

УЧАСТЬ БЕРУТЬ: Письменники: О. Вишня, П. Грунський, Кость-Котко, Мокре-Рядно, Валєр Проноза, С. Сліпий, Д. Щирий, Мрійний Стрюк та инші. МАЛЯРИ: Бондарович, Ю. Ганф, Довженко, Єрмилов, Клінч, Кратко, Б. Фрідкин, Лесь Хвостов, Боровий, Бершадський, Менес та инші.

УМОВИ ПРЕДПЛАТИ: Окреме число у Харкові—**45 карб.**, на провинції—**56 карб.** (знак. 1922 р.). Оповістки: рядок нонпарелю або його місце перед текстом—60 карб., після тексту—40 карб. Адреса редакції—Харків, Єпархіяльна вул., ч. 29, Головполітосвіта Н. К. О., редакція „Ч. П.".

Видає—Видавництво **„Червоний Перець"**.
Редактор—**Валєр Проноза.**

У ХАРКОВІ ВИДАЮТЬСЯ:

„КОММУНИСТ" Щоденна газета, орган Ц.К.К.П. (б) У. Адреса редакції і контори Пушк. 31.	**„ПЛУГ"** Селянський двохтижневик. Адреса редакції: Сумська 13.	**„Юный Коммунар"** Орган Ц.К.К. Спілки Молоді. Мироносицька 26.
„ВІСТИ ВУЦВК" щоден. орган Всеукр. Центр. Викон. Комітету. Редакц. й експед.: Сумська 13.	**„ПУТЬ К КОММУНИЗМУ"** Місячник Головполітосвіти. Єпархіяльна 29.	**„Стружки"** Пролетарський журнал сатири та гумору. Садова 4.
„ПРОЛЕТАРИЙ" щоден. орган Харьківських Губкому КПБУ, Виконкому, Радпрофу і Міськради. Будинок Губвиконкому кімната № 27.	**„ШЛЯХИ МИСТЕЦТВА"** Літературно-мистецьк. місячник Худсект. Головполітосвіти. Єпархіяльна 29.	**„СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО"** Місячник Наркомзему. Пушкинська, 8.
„Южный Гудок" газета залізничників. Октран. Управа півден. залізниць.	**„ЗОРИ ГРЯДУЩЕГО"** Літературно-мистецький місячн. Всеукр-бюро Пролеткульта. Сорокинський, 2.	**„ГОЛОС ДРУКУ"** Критико-бібліографічн. часопис. Орган Ц.К.В.Держвид. Катеринославс. 35.
„СЕЛЯНСЬКА ПРАВДА" Газета Цент. Ком. Комун. Партії (б) України. Сумська 13.	**„КОМУНАРКА УКРАЇНИ"** Місячник жінвідділу ЦККП (б.) У. ріг Сорокинськ. і Сумської.	**„ПУТЬ ПРОСВЕЩЕНИЯ"** орган Н.К.О. У.С.Р.Р. Єпархіяльна 31.

Мал. Бондаренко.

Павло Грунський.

ВЕСНА.

Зеленіють в гаях дерева,
Зеленіють кущі і трава,
Зеленіє обличчя голодних
І надія панів благородних...
Прийшла весна, розвійся сум,
Зелений шум, весняний шум.

Заспівали в садах солов'і,
Заспівали щигли в Генуї,
І підсвистують їм батоги
Там, де бракне радянських стягів...
— Лунайте сліви весняні—
Тужні, веселі, бунтівні.

Загули над квітками бжілки,
По церквах загули батюшки:
Медяну ізбирають росу,
У мед проварюють сльозу.
Покиньте сум, геть нудьгу—
Зелений шум, весняний гуд...

Пахне скрізь ароматом весни,
Трохи пахне залізом війни:
Рояль-Дотч, Штандар-Ойль-Компані
Ділять нафтні рурки запашні...
В повітрі—втомні аромати...
Вливай душе, радій, комраде.

Пташки—кубельця повили,
Пищать в них дітоньки малі,
А людські дітки теж пищать
Біля чиїхся кубельчат...
І вже колишній „комісар"
Про теплий мріє самовар...

Росцвітають барвисті квітки,
В них живуть комашки і жучки,
Рясно квітнуть: хабар, кримінал,
І буває життям трибунал.
Живе, шумує гай і степ,
Росте, буяє, квітне НЕП.

А над всім—переможний мотів
— Як розлиття гарячих сонців,
Дзвони криці—пісень робітничих
Весняних, молодих будівничих:
Над обрієм горять вогні
— Вогні довічної весни!

Страшний суд.

І ревонули сурми архангельські.... Разверзлися небеса... Репнула земля і покололася... Пороскривалися могили... Попідекакували кісточки одна до одної, взялися цупко м'ясом, поз'язувалися... Дунуло душами... Хутенько вскакують душі в тіла відповідні. Схоплюється народ православний і підтюпцем біжить, по дорозі застьобуючись. На суд страшний поспішає люд божий, мужеський і женський, старий і молодий, бородатий і голений, зело грішний і світлоправедний, і так собі, середній, угодовець,—що одної неділі до православної, а другої—до автокефальної... .

В сяйві золотому, на престолі високому, сидить грізний Саваоф. Одесную—Христос.

І змовкли сурми.

Встав суворий Саваоф:

—Чи всі зібралися?... Домкомам перевірити за особистою відповідальністю.

—Всі, господи.

—Судитиму вас по ділах ваших... Слухай мою команду: „Которні вівці — праворуч, которні кози ліво-о-о-руч!".

Лавиною сунуло все в праву бік.

Попереду усіх, вистрибом ударив мабуть чи не найсвятіший, мабуть чи не найсміренніший, з ласки божої, патріярх, раб божий Тихон, владика і Великої, і Малої, і Червоної, і Білої, й Прикарпатської....

Блискавкою магнули Саваофові очі. Громом роздерлось повітря.

—Заверніть Тихона!!

В митрі діямантовій, з хрестом смарагдовим, в шаті золотом вишиваній схилив голову свою перед суддею Великої, і Малої і..... і.....

—Куди побіг, Тихоне? Хто ти єси, Тихоне?

—Баран єсмь я, господи. Вівця кротка, господи.

—Цап єси ти, Тихоне!

—Баран єсмь я, господи!

—Цап єси ти, Тихоне! Просили... Давав? Мерли... Рятував?... Гнобили... Захищав? Плакали... Утішав?

— Так, господи... Давав, рятував, захищав, утішав... Денікінові давав, Колчака рятував, Юденича за-

хапав, Врангеля утішав... Бо ж „ніхто більше імать, аніж душу свою віддасть за друзі своя".

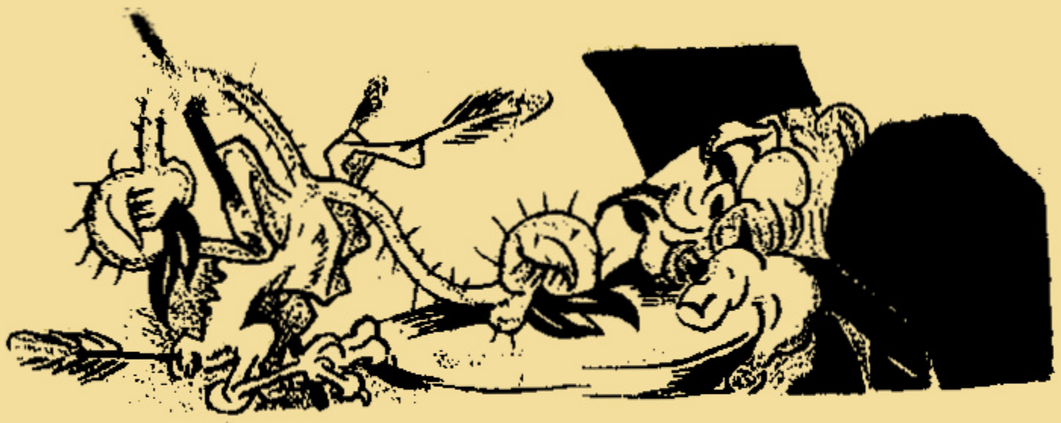

— А діти? А матері? Мільйони трупів... Тихоне, забув: „лекше верблюдові"...?

— Не верблюд я, господи.

— Хто ж ти єси, Тихоне?

І тихий, боязкий голос з гурту:

— Дозволь, господи, я скажу. Я, смиренний раб, єпископ Вафаніл, владика Харківський і Охтирський. Я скажу, господи, тільки щоб у газети не попало...Ніколи в газетах не виступав...

— Кажи.

— З одного боку, господи, так —допомогати треба... А з другого— велелепіє твоє, о, господи...

— Не крути! Кажи, що повинні були робити?

— Господи...

— Хто ж ви єсте?—крикнув і змовк...

... Тихою ходою підійшов до престолу господнього Юрко Побідоносець:

— Дозвольте доложить.

— Ну?

— Я як начветсанупр хлівів твоіх, господи, мушу провідчити, що зазначені тварини до жодного з вищезгаданих типів не належать... На підставі довгих спостережень виявилося: поводженням—лиси, характером—вовки, тілом—кнури, плодючістю—кролі, голосом—канарейки... Найбільше скидаються на ієрархів православної Російскої церкви... Батько — Распутин, мати — лисогорська відьма... Годуються—рибою... Сибірка—не бере...

І одійшов...

І довго-довго, сидів Саваоф... І думав.—

— Хто пасе?! Хто пасе?!

І встав всевишній. Махнув безнадійно рукою:

Не можу... На землю... Хай трибунал... Всі по трунах!.. Суд потім... Назад...

Валер Проноза.

Популярні арії з опери „Генуя".

I. (По „Чер. Пер.-Радіо").

Introductia.

(Для солодкого тенора).

Де згода в семействі,
Де мир і тишина
—Щасливі там люде,
Блаженна сторона.

—Їх папа благословляє,
Молитви за них посилає,
І щастя всім дає,
(Коли в кишені є...)

Аннунціо й фашисти
Мов янголятка чисті...
Усі немов в раю...
—Баю—баю, баю...

Де згода в семействі,
Де мир і тишина
—Там співи, ноти, кризи
Й малесенька... війна...

II.

Англійська любов.

Скрізь імла, туман...
Вие океан...
Мічман Джордж стурбований і хмурий:
Треба плисти в путь
—Радіо зовуть,
По дорозі ж не втікти від бури.

Плисти не з руки,
Трусять дріжаки
— Ну та з наказами ж не лукавить:
Крутить він штурвал,
Йде вперед зухвало
І під свисти бурі ще й співає навіть:

Ну, ради всього,
— Спр-рава—на борт!
Одна дорога—
В далекий порт...
— Йди без перерви—
Твій перший приз.
Чим грубші нерви—
Тим менше сліз...

Крякнуло судно,
Затріщало дно:
Торпедовець міцно сів на скелі.
Мічман—у воді...
Його там, в біді
Дівчина Радяника врятовує в пустелі...

Через пару днів
Мічман знахабнів:
— „Леді, я люблю вас, так як море!..
А йому дівча
Крикнуло: „мовчать"!
— Скажеш, попідписувавши шлюбні договори."

...Ну, ради всього,
Зліва на борт!..
— Одна дорога
— В далекий порт..
Йди без перерви
— Твій перший приз.
Чим грубші нерви—
Тим менше сліз...

Єдиний кінець.

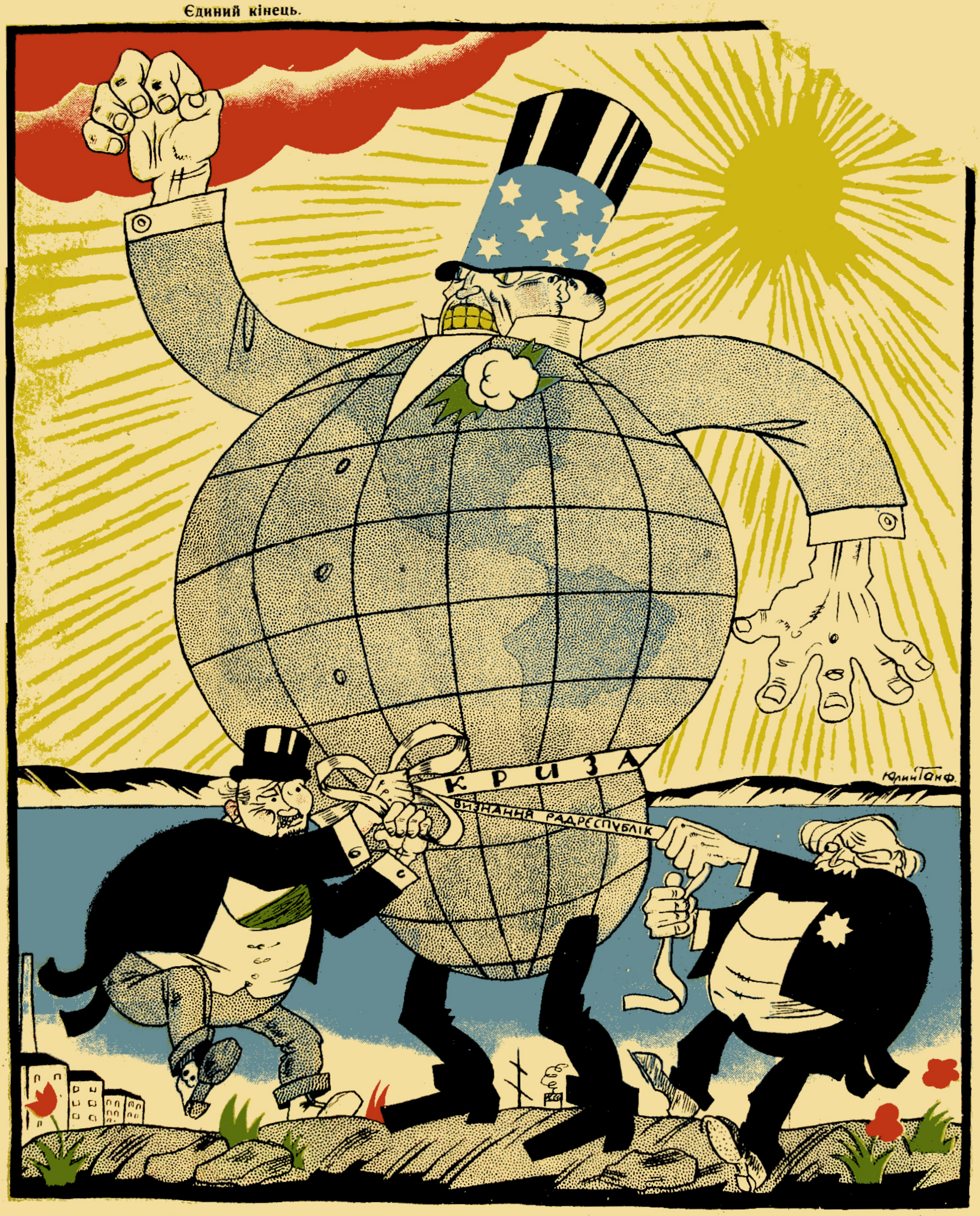

Здушила криза, все йде на нівець...
Лойд-Джордж, Пуанкаре вовтузять: вліво, вправо...

Але історія підморгує лукаво—
—Бо від вузла—один лиш є кінець...

ОСТАП ВИШНЯ.

ПО-СУСІДАХ.

У сусіда хата біла —
У сусіда жінка мила.
. . . . . .

I.

РІЧ ПОСПОЛІТА ПОЛЬСЬКА.

(Дуже популярний історично-географично-політично-економичн. нарис).

Територія.

Річ Посполіта Польська, або Полонія, або просто собі Польша простяглася на півн.-захід від держави Української радянської і межує вона собі з нею так званим польським кордоном, завжди спокійним і певним.

Польська республіка своєю територією тягнеться або простягається. На схід вона тягнеться до Здолбунова, а від нього вгору й униз, як зазначено в Ризькій мировій угоді, на північ вона тягнеться за Литву, на південь вона тягнеться до Карпат, а на захід вона простягалася аж-аж-аж. Ген-ген аж за Горішній Шлезк вона на захід простяглася. Є відомости, що Полонія має тенденцію ще далі простягатися, і маємо певність, що вона таки витягнеться:

„Од можа до можа"—як кажуть.

Населения.

Національним своїм складом населення Речи Посполітої Польської поділяється: 1) На українців; їх найбільше, посідають вони широкі простори на Волині, Поділії, Галичині, Холмщині й Підляшші, 2) на литовців, і білорусь, що посідали Віленщину, а тепер з власної волі нічого не посідають, а посідає їх Желиховський; 3) на німців; живуть німці на захід, там де була колись Німеччина і 4) на невеличку купку тубольців, поляків, що живуть посередині Речи Посполітої Польської. Живуть поляки в своїй державі на підставі законній, бо як-би не було поляків, не було б і польської держави. Річ кожному зрозуміла.

Соціяльним своїм станом населення в Польській Речі Посполітій поділяється на три основні групі: 1) на „проше пана", 2) на „бидло" і 3) на „пся крев". *Проше пана*—здебільшого заселює центр, де як ми вже зазначили, є невеличка купка поляків; *бидло*—численне населення Поділля, Волині, Галичини, Підляшша й Холмщини, *пся крев*—найгустіше населення Західньої Польщі (Шлезк і т. п.). На півночі населення мішане—„пся крев" густо переплуталося з „бидлом". В центрі, на Поділі, Волині, Галичині, Підляшші й по всіх инших кресах є ще комуністи, але не можемо с певністю сказати чи вони живуть, чи лише множаться шляхом четвертування їх і посадки, про що „проше пана" дуже клопочуться.

Чимало трапляється „бидла" й у центрі—по фабриках та по заводах. Є в того „бидла" спеціяльний чабан—П.П.С. зветься. Харчі в чабана хазяйські.

Характерно і зовсім незвичайно для економочної географії, що більшість населення в Польщі нічим не займається, а ним, населенням, усі займаються. В цьому полягає головна праця Польської республіки.

Промисловість.

Промисловість так, як і скрізь, поділяється на добувальну й обробну. Обробна промисловість так і зветься—обробна, а добувальна—трохи инакше. Зветься вона в Польщі—добивальна. Але тут нічого не вдієш—це вже виключно від характеру самої польської мови залежить. В самій промисловости польській, в ій, сказать би, суті—помічаємо колосальну ріжницю проти промисловости инших країн. Як ми знаємо, скрізь по державах в промисловости додержуються такої послідовности: спочатку добувають, а потім обробляють. А в Польщі навпаки—спочатку обробляють, а потім уже, обробивши, добивають. Яскраві з цього приводу приклади—Галичина. Оброблена за допомогою Франції, ретельно й остаточно добивається. Добивають нещодавно оброблену Віленщину, добивається Волинь, Горішній Шлезк і т. и.

Флора й Фауна.

Із флори дуже густо росте дуб. Із дуба роблять кійки. Кійками б'ють „бидло". Кійок має два кінці, про що „проше пана" не знають.

Фауна багата. Сила в Польщі ріжного звіроства, що з центру пересувається на „оброблені" місцевости. Це звірство своє, хатнє. Останніми часами помічається чимало забігłого звіря, що росташувався на польській території, забігаючи коли-не-коли на лови на територію сусідніх держав. Звіря цього не винищають, а навпаки, підгодовують і нацьковують. Помічаємо, що останніми часами, звір почав линяти, дивиться на схід і вие. Весь цей процес звірячий, зветься, за Бремом, „зміна віх".

Із птиці, найрозповсюдженіший у Польщі птах—білий ожел (орел). Це такий собі білий птах, що літає в сторчовому становищі, з ростопіреними ногами й винутим черевом. Характерно, що не птах сидить у підситку, а підситок сидить на нім. В лапах має кійочок. Яєць не несе, птиця в сільськім господарстві не корисна, а скорше шкідлива. Распложується олійними фарбами, ротаційними машинами й щитвом золотом на рожево-білому тлі. Сама не кричить, а де пролетить, —все стогне.

Із риби дуже багато в Польщі судака по цольськи.

Із худоби багато розводять коров, овець, кіз. Худоба йде на виробництво фляків.

Після амністії.

Амністія емігрантам не дала большевикам сподіваних наслідків. (З білої преси).

Мал. Боровий.

Голоси з юрби емігрантів: — Ну, чого стали? Перелні, не задержуй!
Скоропадський, Петлюра, Врангель:
— Не напирайте—ніяк не проліземо.

Під брамою раю.

(картинка в щиро-українському стилю).

Мал. Бондаренко.

Державний устрій.

Польща—республіка. Республіка Польська—домократична, як кажуть поляки, тоб то управляється домократами. Є сойм. Це парламент, обраний на основі пропорціонального, рівного, загального, вільного й таємного голосування. Переважає голосування таємне. Уряд опирається на сойм, сойм опирається на уряд—словом, обопільне опертя. Вивершується ця вся зворушлива єдність „бельведером", з паном начальником держави, на чолі. Це організація хрістіянського типу, проти мілітарізму, підпирається ксьондзами.

Польща за час своєї довгої історії пережила чимало трагедій, ділили її безмежне число раз. Сама на собі зазнала кривди людської силу, через те й ставиться дуже прихильно до инших народів, долею скривджених, і всіх пригортає до себе.

Як в державі демократичній—є всі свободи... Дуже поширена воля зібрань. Всі волелюбці збираються безнастанно в заздалегідь призначені місця під пильною охороною державною. Безмежно гуляє воля дрюку. (не друку!—так саме особливість польської мови. *О.В.*). Необмежена воля совісти: для совісти нема ні меж ні перепонів.

Взагалі, держава хороша. Добросусідська. Цікавиться сусідським добром пильніше, як своїм. І зрозуміло стає, чого скрізь на широких просторах Речи Посполітої Польської більшість населення її бадьоро співає:

„Еще польська не згинела". —

І почувається в тих співах надія . . . . . .

. . . . . .

Забув сказати, що державне об'єднання польських племен почав Попіл. Князь такой був. Попілом, значить, польська держава почалася. Це ще було до 870 року.

Чим це все кінчиться—не знаю: я не хиромант.

Валєр Проноза.

Думки біля залізничної каси.

Ще інстітутки ворожили,
Рвучи пелюстки на квітках:
—Що́ краще—мати й загубити,
Чи, не діждавшись, зойкать: „ах!.."?

—Де ви тепер, пансіонерки?
—О, Луначарський! О, Гринько!..
—Політкурсанти скрізь, манєрки
І пахне скрізь більшовиком!..

Але минулого не вгатиш
Одним перечерком перця...
Тепер—ворожать подорожні
Біля віконця на двірцях:

—Що краще—дати і поїхать,
Чи не давати—і чекать?..
І рвуть... направо і наліво,
Чиюсь пригадуючи мать...

„По декрету".

— Не розумію, чого ти іритуєшся. При чому тут комуністична мораль и контрольна комісія? —П'ю собі для здоровля, по декрету—двадцятиградусне...

— Добре двадцятиградусне! Це ж огненний стовп якийся, а не питво... Градусів на дев'ятьдесят!

— Але ти не бачиш, що ось же півведра води! Пляшку вип'ю, а потім розбавлю—і двадцяти градусів не вийде...

На зборах комслужа.

Голова: Зібрання кінчено. (Оглядаючись на членів ком'ячейки). Прошу проспівати Третій Інтернаціонал.

На процесі есерів.

Ви, що лічите себе заступниками колишньої „Народньої Волі" злигались з кадетами?

— Ось лихо! Та-ж вони заступники „Народньої Свободи". Бо свобода—яка ріжниця?

Росчулені ритми.

I.

Ах, на весні я чулий—чулий!..
Я на весні—м'який- м'який!..
Про речі не кажіть... такі...
—Бо я—заплачу, надто чулий...

Співають на даху коти,
І тра-та-та стукоче серце.
І з очей жаль сльозами л'ється:
Співають... на даху... коти...
—Не я..й не ти...

II.

Читаю радіо—і плачу:
Я королівський корабель
В бурулі бачу межі скель...
Читаю радіо—і плачу.

—Скриплять борти, скрегочуть троси,
Реве—шумує дикий вал,
Мережить піна... Раптом шквал,
І в море впало два матроси...

Як живуть і працюють Наркоми Освіти.

(Дружні шаржи).

А. В. Луначарський в своєму виробничому оточенню.

Як живуть і працюють Наркоми Освіти.

(Дружні шаржи).

Гр. Гринько в своєму виробничому оточенню.

Читаю радіо крізь сльози:
Шкода матросів... ще чогось...
Й настирливо питає хтось:
Чому умерли... два матроси...
. . . . . .

III.

Майно народнє марнотратить
Злочинець тільки!—я кричу,
І боляче аж до плачу,
Коли майно хтось марнотратить...

Читаю часто я в газеті:
У короля отам стріляли,
А там—стріляли в генералів...
Читаю часто я в газеті...

Шкода народнього добра:
—Набій и куля пропадає!
Коли ж ще й мимо... Слів немає:
Шкода... народнього... добра...

Мрійний Стрюк.

Навісна масть. *Мал. Бондаренко.*

-- Ну, голубко, поворожи ще раз, що вийде з моєї останньої операції. На короля, на короля жирового кинь...
— Та ото скільки не ворожу—так все чомусь: тільки покладу короля жирового—так на нього бубновий туз і лягає...
— От, чорт! І тут червоне!..

Цівілізовані. *Мал. Ю. Ганф.*

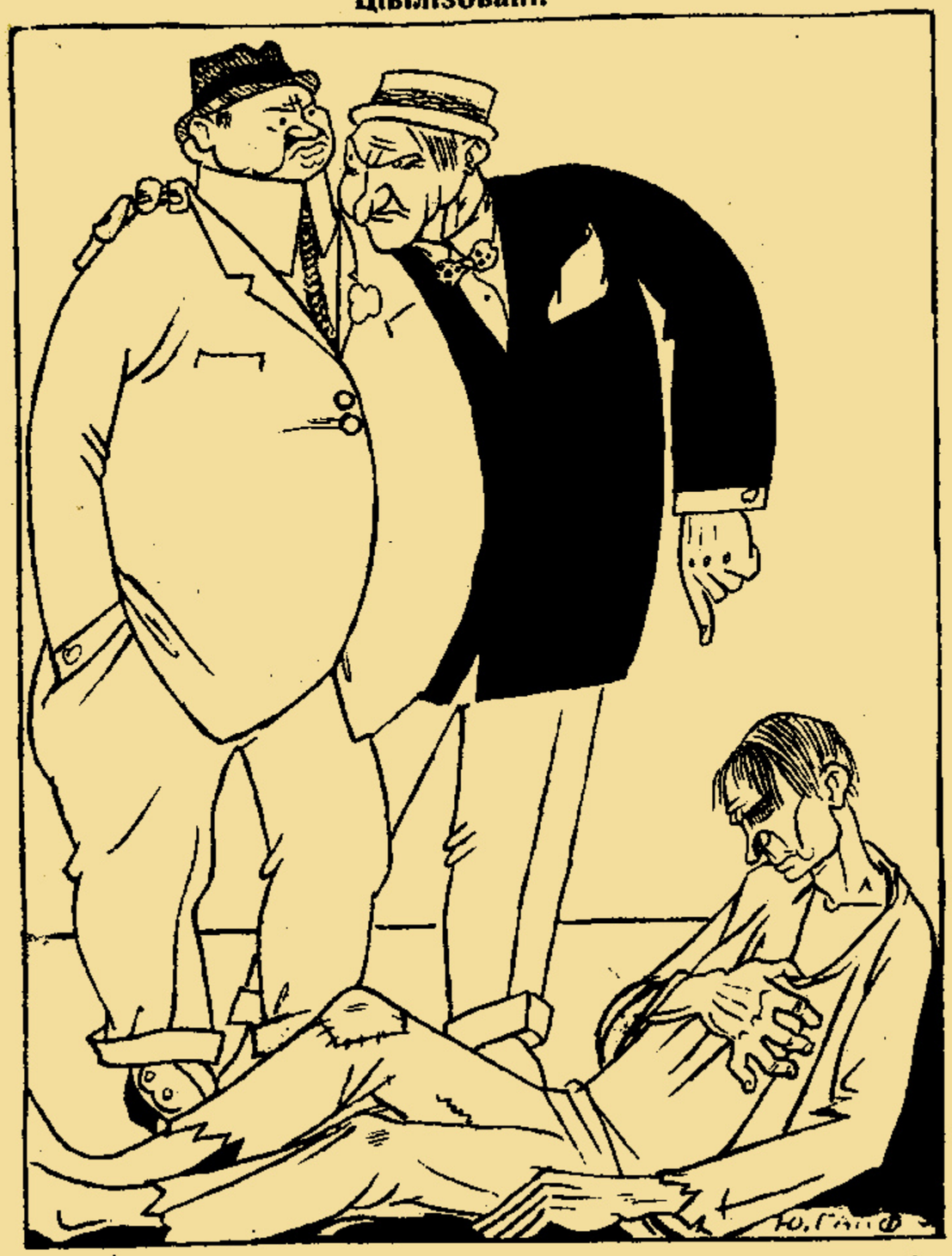

— Довели країну! Подивіться: на вулиці люди дохнуть з голоду!
— А ще нарікають на нас. У нас принаймні на центральних вулицях цього не було. А тут... Пор-рядки!...

З життя столичної преси.

● В зв'язку з голодною кампанією газета „Коммунист" щоденно уділяє кількадесят рядків справі з кураєм, хоч, власне, сезон на нього проходить. Не в зв'язку з цим газета починає виходити на шість сторінок.

● В зв'язку з тою-ж кампанією всі „Вісти" від повітових до всеукраїнських з одноду шного бажання співробітників перейменовуються в „Їсти". Двох крапок, як відомо, наші поліграфчики не вживають і, мабуть, це перешкоджає широким колам населения зрозуміти в чім річ.

● „Художественная Мысль", зважаючи на ту-ж голодну кампанію, роспочинає великий відділ кулінарного мистецтва. Особливе місце займатимуть рецепти виготовлення рибячих фаршів по-сіоністськи. Взагалі—„Мысль Художественная".

● Журнал пролетарської сатири „Стружки" виструган собі цілу низку нових співробітників. Серед них видаються: П. Р., далі Р. П., а крім них Пеер і Репе, також Ерпе, Риле, Епре, Пере, Ереп, Пре, При, Рпе, Реп, Пер, Епр і Ерп. Прилучаються ще. Взагалі журнал збагачується, дарма, що пролетарський.

● Харківський „Южный Гудок" одержав запитання з Одеси: „хочемо теж видавати „Гудок". Невже назвати північним?

● „Селянська Правда" знає, що селянинові в час польових робіт не до читання і, не бажаючи перешкоджати цій важливій справі, робить антракт.

● Редакція „Пролетария" скликає нараду для розв'язання справи: що буде як люди стануть обережніші й облишать губити документи? А також: чи не варт опубліковувати всіх новонароджених і померших (як що є спадкоємці)? Плата—по таксі Загса (не плутати з Заксом, бо він „дохазяйнувавсь" і попав у „комуністи").

● „Шляхи Мистецтва" незабаром через велике накопичення матеріялу перетворюються в щотижневик, так само, як „Грядущий Мир".

Книгочій.

Після Генуї.

— Брехня, що на Вкраїні посуха випадила всі лани й сади. Адже-ж Раковський привіз звідти в обмін на кукурузу чудові й смаковиті дулі.

Ріжниця.

— Яка ріжниця між старою економполітикою и НЕПО?
— В підписах на мандатах. При СЕП найбільше вилиняв підпис Дзержинського, а тепер—Крестінського...

П. Г—ий.

Літературні усмішки.

І. Про поезію й поетів.

Не знаю, як кому, а, на мою думку, не писати вірші тяжко і не критикувати їх,—ні.

— Читати їх тяжко...

Ох, як тяжко.

Зараз оце під руками в мене лежить аж шість творів нових наших поетів. (Шкода, що нема під руками самих отих поетів..!...).

Ви розумієте: шість. Цілих шість книжок.

І я їх поперечитував...

Та й хочу оце враженнями поділитися...

Тільке ось що.

Я—не поет. І, даю вам слово чести, ніколи не буду постом. Бо в нас увесь рід такий: не поети. Хрещений тільке батько мій був написав якось одного вірша, та й то незабаром на попа висвятився. Одже, як бачите, жодної спадковости з цього боку...

Я й не критик...

Я—людина. Я книжку люблю.

Що таке *поезія взагалі*, я не писатиму, бо ви всі про це й самі добре знаєте...

Що таке *пролетарська поезія*, я не писатиму, бо хтось може краще за мене напише...

Що таке *сучасна* пролетарська поезія, я не писатиму, бо редактор все одно викреслить...

А що таке *сучасні пролетарські поети*, я напишу. Росповім я й про те, про що вони пишуть і що з того виходить.

Родяться сучасні поети од „моєї бідної неньки" (не від моєї, хай бог боронить, ні. Цим, дозвольте мені так висловитися,—узагальнюю я народження поетів, бо кожен поет має „мою"—тоб-то його—„бідну неньку").

Потім майбутній поет, очевидячки, росте і,—це обов'язково,—пасе гуси. І „ноженята в його порепані й босі".

Без гусей за дитинства сучасний пролетарський поет все одно, що „Вісти" без коректорських помилок.

За справжню поезію береться він уже паруб'ягою під вусом.

Коли він родом із Лубенщини, або з Миргородщини, або хоч із Поділля, то ідучи до Харкову, заїздить по дорозі до Донбасу, тижнів зо два ото там перебуде (поки „бідної неньки" книші поість), а потім до Літо.

— Я ось приїхав... Поет я...

— Звідки? (гостро).

— З Донбасу... Бачите, ось вугілля... Кокс антрацитовий... Ой, там у нас одна кирка так зразу чотирма забойщиками гатить.

— Чотирма? Боже ж мій!

„Приходьте. Сідайте
Чекають на вас.
Шукають вас.
. . . . . .
Укладайте новітні гімни піфійські.
Про те, як нові аргонавти та їхали
На буржуйських острови,
На Електриди.

— Ну, да... Уклався ж ото та й приїхав...

. . . . . .

Поет готовий.

Без свідків.

Піп—екзархист.—Слухай-но, але ж се дурниця—правити службу на українській мові. Нарід все розумітиме—і скоро розбере, що ми його морочимо. По слов'янському—принаймні ніхто нічого не розбирає, а просто вірить та гроші за службу дає.

Автокефаліст.—Пустe! Та я їм по вкраінському такого наторочу, що сам чорт не виплутається. Аби знав кому про що казати: незаможникам і робітникам—кажи що комунізм не в партії, а в церкві; заможеньким і купцям доводь, що од бога всяка благостиня, а без бога їм баришів не мати. То так і житимеш, як сир в маслі...

ПЕРЕДРУК.

З огляду на те, що американські українські часописі часто-густо передруковують наші комуністичні старокраєві газети, наша редакція на взаєм містить для обопільної втіхи передрук з американської газети „Народня Воля" г. 27 Scranton, Pa., 1922.

Пишіть за цією безплатною книжечкою.

Вона є написана зрозуміло у Вашій рідній мові. Скаже вам все, що лиш потрібуєте знати: але маючи цю книжочку, можете колинебудь заглянути до неї і прочитати, що Вам треба. Не коштує Вас ані цента. Дістанете також точні інформації про кораблі Лінії Юнайтед Стейнтс. Чи поідете першою, другою або третою класою на тих великих кораблях, так всюди знайдете вигоду та добру і чемну обслугу

Знаменита трета кляса.

Пасажирі третої кляси ідуть в каютах на 2, 4 або 6 ліжок Окремі кімнати для родин. Крім того є салі до курення, розмов читання і обширний поклад до проходів. Пожива найлучшої якости, скількости і приладжена після Вашого смаку. Не встидайтеся жадати від вейтра другої порції.

Спеціяльна опіка для дітий, що подорожують самі, і для родин з дітьми. Завжді є переводчик на Ваші услуги, лікар в разі немочі та банда, що може грати відомі Вам арії".

НЕ БАЙКА.

Язык украинский наверно
Сумбурно-пестрое клише—
И стало мне уесесерно,
Уесесерно на душе.

Д. Бедный.

Демяну Бедному досадно на хохлів:
„Не мова в вас—якась собача лайка,
Щоб на людей скидатись ви могли,
Мої перекладайте байки"...
Не СоФеСеРно в когось мабуть на душі.
Чомусь криловського ми пригадали півня:
Він радив—у мене, мовляв, ти научись,
Щоби лились твої пісні розливно.

Н. Е. Бідний.

Автокефалістки.

— В пан-отця Євгена такий чудовий голос. А постать! А очі! Я-б хотіла сповідати йому свої гріхи. Я-б хотіла відняти його від усіх парахвіян для себе.

— Що ти, Галю! А десята заповідь: не пожадай.

— Так, так: „жінки ближнього твого", а мужів не заборонено.

— Стривай, а далі як сказано: „ні вола його, ні осла його".

Нахаби.

— Ці большевики такі нахаби, такі нахаби! Мені переказано, що загальногромадянський податок можна платити натурою. На що тільки не підеш для голодних... Я пішла до одного з них...

— Ну і що ж?

— Уяви собі: він висміяв мене і сказав, що у мене думки працюють не в тому напрямкові..

„Зовнішторг".

Мал. Бондарович.

Купець. Дозвольте, перепрашаю, я же таки сам бував на Україні й знаю, що там потрібне.. Ви-ж тільки гляньте—це ж таки маєте предмет!..

Агент Зовнішторга:—Ні, ви мені краще скажіть—куди його треба стромляти...

ПЕРЦЕМ ПО ЖИВОМУ.

(Органи провінції).

Життя забиває гумориста й перо сатирика має лише нотувати факти. Провінція особливо, прочувши про „Червоний Перець"—шле нам факти з проханням „проперчити". Закасавши рукава—почали.

Редакція.

НАЩАДКИ МАНІЛОВА.

„В звязку с прибуванням с-госп. машин із „чужоземних держав, зокрема ж—із Росії та України"...—пишеться в „пляні роботи К-топського повітземвідділа"...

Ну—чужоземні держави Україна й Росія К-топським самостійникам,—так чужоземна. Але цього їм замало—вони хочуть, щоб у іхній державі було все, що і в инших. Ось що ще пишеться в тому „пляні".

„Ліси північної й середньої Росії багаті на велику кількість дичини птахів і звірини. У нас в лісах повіту крім дрібних пташок і зайців ніякого дикого звіря не зустріти й мешканці повіту ніколи не бачили у себе на батьківщині таких тварин як лось, дика коза, дикий кабан, та птахів, як наприклад: рябчик, тетеря, глухар і ин.".

Щоб запобігти такому жахливому лихові вирішено: в одному місці—протягом 1923 р. (по пляну!):

„З весни оселити по декільки кубел птиць: рябчика, глухаря, тетері і ин. В сажалці розвести найріжноманітніших не хижої породи риби і оселити декільки гнізд лебедів"...

А в другому місці—за той же рік: „оселити декільки родин диких кіз, лосів" і т. д.

Шкода, що К-топські агрономи не знають, що на півдні є дуже корисна тварина—ослюки... А можливо знають—та... бояться конкуренції для місцевих порід.

ФІЛАНТРОПИ.

П-тавські промкооператори росщедрилися:

„Контрольна рада Союзу-Кустар в засіданні 22 лютого постановила: „офірувати на організацію Народнього будинку імени В. Г. Короленка 1.200 аршин полотна, з них 600 аршин вибійчаного с першої продукції майстерень, які мають перейти до союзу від Г. Р. Н. Г." Що то значить боротьба... з голодом!...

В Просвіті. *Мал. Бондарович.*

— І не кажіть, Семене Опанасовичу! Занепадає наша українська культура при більшовиках.

— Еге-ж, егеж... Ото колись було купиш піввідра—і тобі й наливка, й запеканка, й слив'янка... А то тепер налиш і налиш апарат отим папіром, а толку не багато.

— Е, ні, самогон у вас чудовий. Справжній, український...

Сільське господарство.

Пуплій Козоцапський.

„Якая ж із квача притика, коли він квач".

(Ще про козу).

В ч. І „Червоного Перцю" з'явилася стаття невідомого „Агронома", під назвою: „Поширення кози серед населення", де автор, не подумавши як слід і, очевидно, не знаючи ні козинячої природи, ні козинячої психології, як той „Пилип з конопель" вискочив із своїми дешевенькими порадами. Не вдаючись у подробиці, ми тільки в загальних рисах, хочемо звернути увагу громадянства, партійних і радянських кол та й широких лав населення на ті, кажучи дуже й дуже м'якенько, необережні „поради" тов. Агронома, що він висовує у зазначеній статті.

Перше. Тов. Агроном радить у літку обганяти мухи на козі лопухом, щоб вона спокійно стояла. Добре? Ну, а як лопуха нема? Що-ж тоді по вашому, т. Агрономе, зовсім козу не доїти, чи як? А як обганяти нікому? Ви радите найняти для цього спеціяльну людину? А як родина бідна, не зможе найняти, що тоді? Наскільки нам відомо, у Всеробітземлісі нема такої категорії батраків, що ганяють мухи на козах... Завести, значить, слід, чи що? Потім, не забувайте, т. Агрономе, що ви своєю легковажною порадою, закликаете населення до визискування чужої праці, до користування з „надвартости". Ви, не подумавши, заводите приватній капіталізм. Чи може думаете, що ми такі наївні, що цей спосіб експлоатації населення, ви вбгаєте в рамці державного капіталізму? Не вигорить: були вже такі...

А це можна зробити і без лопуха, і без експлоатації трудящих.

Як?--Та простісінько собі намазати козу дьогтем. Муха ніколи на дьоготь не сідає. Спосіб перевіраний, певний спосіб. А ви, агроном, цього не знали і радите казнащо.

Скажете—дьогтю мало, дьоготь дорогий?.. Був! Був,—кажу дорогий. І було його, що правда, мало. А тепер його буде багато і буде він дешевий.

Ви, т. Агрономе, читали журнал „Плуг"? Ви бачили там статтю „Як робити дьоготь, скипидар, живицю"? Прочитайте... Дуже просто той дьоготь гнати. Там навіть і малюнок того заводу дьогтярнього є. Як пише, автор тої статті, статті дуже цінної статті всім, крім автора, зрозумілої, що стоїть собі казан А (так він зветься), круг його 4 дірці (в. с. д. і х.). Все це засипано піском. З одної дірки біжить дьоготь, з другої—живиця, з третьої—скипидар, 4-а запасна. В неї, можна догадуватися, бігтемс автор, як його за ту статтю битимуть... А ви—дьоготь дорогий. Мастіть, скільки ваший душечці завгодно.

Дьогтем мастить дуже корисно, корисно й рідкою живицею, але скипидаром мастить козу не варт. Мухи, що правда не сідатимуть, але коза не стоятиме все'дно спокійно. Причина тут инша, але факт залишається фактом.

Друге. Ви категорично стверджуєте, що цапи не дояться... Не читали ви значить, літератури. Як же ж так, вам, фаховцеві, не відомий той факт, що в Америці, в Ріо-де-Жанейро, на виставці, був цап, що доївся? А по инших країнах? Візьміть Бельгію—Вандервельде... Візьміть Німеччину...—Кавтський... Візьміть еміграцію...—Мартов... Адже ж їх буржуазія доїть... Ви скажете, що то—політичні цапи. Так. Але ж цапи!.. І вони дояться?!..

Третє. Ви свої „поради" подпираєте історичною справкою, що, мовляв, діди й прадіди наши цікавилися козами й пісню про них склали... Це абсолютна неправда! Може ваш, т. Агрономе, дід і цікавився козою (це по вас помітно), але приписувати це всьому населенню, це просто таки нахабство! Ніколи цього не було! Український народ не любить кози... І то, з тої ж таки пісні й відомо. Ви навмісне не цитуєте її далі. Ви цитуєте:

Антон козу веде
Антонова коза не йде...

Це так... Чого ж ви замовкли? Як він її веде?

Він її віжками
Вона його ріжками...

Це, по вашому, любовь? Це, по вашому, цікавість?

Беріть другу пісню, де вже сама коза співає, як її на Вкраіні люблять:

Я коза дереза
Півбока луплена
За три копи куплена
. . . . . .

Так наші пращури кохалися в козах...

Я не кажу,—в статті т. Агронома є безперечно й цінні вказівки, але їх дуже замало, щоб так безоглядно радить усім кози...

Взагалі, по мойому, не за свою справу взявся т. Агроном. Не агрономське це діло—козиняче питання. Замість цапи доїти на досвідній станції, щоб вирахувати пересічне в цапа дійво, краще з посухою боровся б, та лекції на курсах читав... А коли писати, так писати як слід.

Від редакції. Редакція дає місце цій статті виключно для того, щоб дискусійно освітити справу всіма сторонами. Різкий тон цієї статті редакція залишає на авторовій совісти і заявляє, що надалі вона цю козинячу дискусію припиняє.

Загадка.

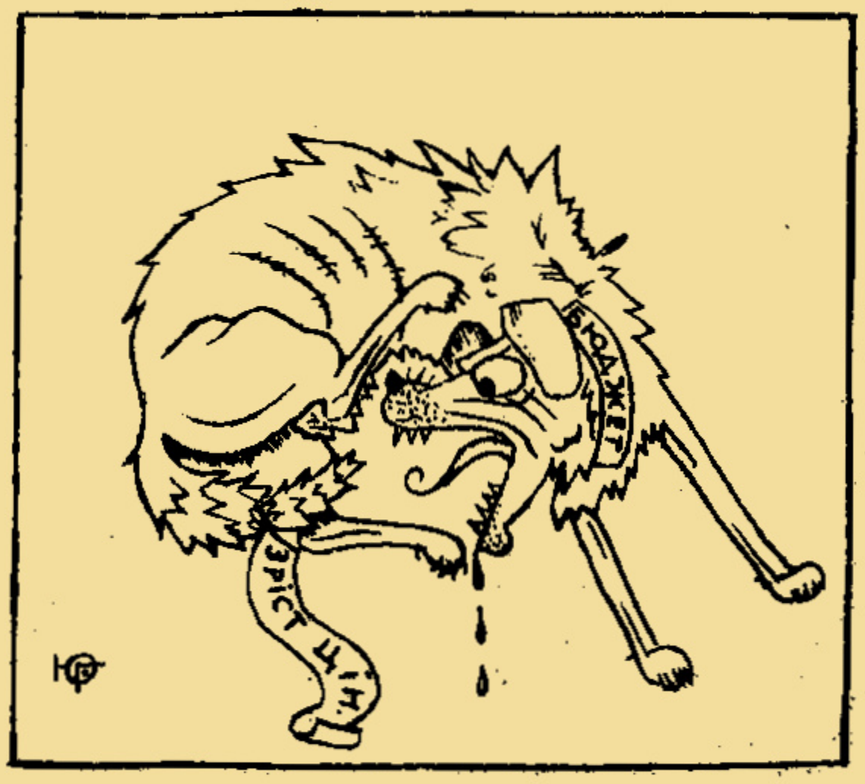

— Стабілізується чи ні?

Іменем дубця й бука і Червоним Перцем
Відженімо чорну гадюку, що труїть твоє серце.

Поголоски с перцем.

● Загублено „Селянську Правду". Селяне в роспуці. Де-хто хіхікає. Пилипенко рішуче заявив; „Відшукаю". Викликано собаку...

● Видавництво Ц. К. Помголод купує партію грубок на зіму. Палитеме видане.

● Помінялися майном „Село-книга" з „Село-Техніком" Наслідки однакові.

● „Українкустарспілка" скуповує самогон. Підстави: продукт кустарний. Треба цистерн.

● Головна Фізична обсерваторія вирахувала, що опадів на весні буде замало. Випало втричі більше, як нормально. Виявилося, що не в ту дудку дивились.

● Адміністрація Державного Шевченківського Театру зняла Тарасового портрета і повісила Тимошів Колісниченків.

● Ніби бачили в Харкові одного приватного предплатника „Вістей". В редакції паніка. Газета не вийде.

● Поліграфтрест, беручи під увагу, що хліб подешевшав, збільшив ціну за друк на 1.500.521½%. Друкарі застрайкували. Вимагають зменшення.

● Київський Крайвидат заборонив друкувати „Семафор у майбутнє". Каже, що то компетенція Наркомшляхів. А Наркомшляхів одмовляється, бо боїться, щоб не було „крушения".

● Правління Вукопспілки заборонило співати в себе пісні: „Торгувала кирпичем осталася ни при чем".

● Сосюра Володимир увесь час кричить: „дайте мені якоїсь иншої мови". Бо російською сама „Зина", а українською невпинно „копита тихо б'ють".

● У „Пролеткульті" заборонено декламувати Елланове: „Ми будем бити, бити, бити"... Послано авторові інтерпеляцію—хай скаже—за віщо?..

● Новий проект районування згідно економічно-промислових місцевих умов виробляє спеціяльна комісія при „Головміліції". Проект розраховано на повне досягнення принципу самозабезпечення.

● Обводупр. і НКЗ. спільно вносять в РНК проект декрета про закріплення на 30 років водокористування. Торгівля водою на вулицях рішуче забороняється. Есери й меншовики в паніці: занедбано порівнюючий принцип і право розвію капіталізму. 2½ Інтернаціонал видеклярує солідарного протеста на Московському процесі.

ПАТЕНТОВАНЕ ВІД БЕЗСОННИЦІ!
ПИТАЙТЕ СКРІЗЬ!
СТРУЖКИ
дубові, рівні, одноманітні, не колються, не муляють. Як ніщо надаються до спання. Регулярно встругуються свіжі! Склад у Харкові: Питайте скрізь.—Спробуєте— не пожалкуєте!

● В Винниченка прокинулась чесність з собою і він спалив „Відродження нації".

● Чернов хоче посісти місце патріярха Тихона.

● Грушевський роспочав чотиредесяттомну „Історію Южної Русі".

● Мануїльський забув анекдота: „ти мого б'єш, так я твого".

● Петлюра засновує нову січ запорізьку на Нильських порогах. Рекогноскує Тютюнник і Балбачан.

● Демян Бєдний пише третє посланіє до коринфян. Починається: братіє, вскую сміявшася?

У військоматі.

— Ви хочете на комісію?

— Еге-ж, бо в мене непхороба: поширення совісти й запалення апетиту. А потім, вибачте, прошу вас: я вже третій місяць не одержую ані пайки, ані платні.

— Охоче вибачаю вам. Бачу, що не всі службовці хабарники.

ЧИТАЙТЕ! КУПУЙТЕ!
„ЧЕРВОНИЙ ПЕРЕЦЬ"
ТА
НЕ ВСТРОМЛЯЙТЕ
куди не слід. Кум Панас своїм волам встромив. Побігли. Він одстав. Собі встромив. Випередив. Через тин у двір: жінко, відчини ворота—воли біжать!—А ти?—А я ще трохи побігаю.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Автор фел'єтона „Діли небесні" в числі I Червоного Перцю" — *Остап Вишня.*

РІЖНІ.

Пошукується справжні пілюлі Ара або пляшку Гуняді. Ні з американською місією ані з угорським престолом прошу не змішувати. Барон Басилько.

Пбшукується шлях до Донбасу. Сповіщати на адресу франко-бельгійського анонімного товариства. Хто знайде—начепимо кошторисну петлю і дамо тисячу чистокровних франків.

Пошукується зразок уніформи для комгусарів. Червоних штанів замало. Взагалі червоного мало.

Пошукується автоматичний мільйономір. Винахідцю колективна премія від усіх спекбазівців. Дуже вже марудно.

Пошукується поштова кореспонденція на ім'я уповнаркомпочтеля. Чорт її зна, куди завезли. Може до уповнаркомйофе?

Пошукується на прохарчування двох голодних дітей пола женська не молодше 16 років. Християнська община святого Петра. Перехожим Магдалінам особлива увага.

Пошукується відповідь на ноту Шульгина. Сповістіть у повітря. Чергову пишемо.

Пошукується спосіб радіофікації Ратау. Без дзвінкої валюти просять не приходити.

Пошукується сімнадцять перекладачів на російську мову для спекулянтів-емігрантів. Коло першої Орточека заплуталась і в Держпуп ніяк не добратись.

Пошукується новий курс грошей. На чорній біржі з мішком борошна ніяк не пройдеш. Фінчасть .... мата.

БОГОМАЗНЯ

пан-отця міністра Огія Благодійного виконує швидко і дешево!!!

АКАФІСТИ—по живих і ненароджених авто-дурисвітах на Вкраїні і по-за Вкраїною сущих.

КАНОНИ—великомученикам холодноярським та гуляйпольським.

МОЛЕБНІ—престольні й непристойні од І. Мазепи й до І. Мазепи включно.

ЛІТУРГІЇ—сугубі й оглашенні з бдінням і без бдіння.

ТАМОЖ ВЕЛИКИЙ ВИБІР

МОЛИТОВ—за неньку, бабку, тітку й усіх родичів.

Приймаються замовлення на богородицю в очіпку і гаптованій запасці, святого духа в сірій свитині і смушковій шапці і всіх святих у синіх штанах і гарних жупанах.

РОБОТА БЕЗДОГАННА Й ЦІЛКОМ БЛАГОДІЙНА.

Вірний спосіб забагатіти! Чудесний винахід!

АПАРАТ „ЗЕРОБІЙ“

кожен може задешево купити й притискувати що-місяця „О“ до написів на грошзнаках будь-якої вартости. Рекомендується наставляти справа, а не зліва.

ВЕЛИЧЕЗНА ДЕРЖАВНА Й ГРОМАДСЬКА ЕКОНОМІЯ.

КООПЕРАТИВ АЕРОФЛОТИ пропонує повітря: прокиздиве, задушливе, сухе, вохке, духовите, рідке, густе, прозоре, хмарне, зимне, шпарке, сйнє, біле, рожеве,—на всякий смак.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ДОВІЗ з усіх країв Республіки виключно залізничн. транспортом з найкращими літунами. Замовляйте! Дайте й нам вторгувати!

НА КОНЦЕСІЮ

дуже кортить узяти Глухів, Суміу, Білу-Церкву, Умань та инші відчини.

Адреса для телєграм: Ко Терещенко, Бобринські Браницькі, Потоцькі і С-ки.

Гаманці, чемодани, тачки, гарби, автобуси, берліни, дреднавти, цепеліни, експреси пропонує **Акц. Т-во „ГРОШТРАНСПОРТ“.**

Оптовим спекулянтам значна знижка.

КІМНАТИ денно, місячно й на довший термін здає Держпуп. Плата по згоді, але вперед—тепер неп. Всі вигоди й повне забезпечення від спекулянтів.

СПІШІТЬ! справки в НКЮ безплатно.

ДЕРЖВИДАВ

збірає оголошення на велике ілюстров. видання:

„МІЙ НЕКРОЛОГ“

Вийде в 1922 р. Шукають спадкоємців.

В Компоскорштатрадустанов

ПОТРІБНІ 4 завупри, 8 замзавів, 16 помзавзавів, 32 зампомзамзавів, 64 замзавупрів, 124 замзавхозупрів, 252 помзавхозупрів, 504 бухгальтери, 1008 діловодів, 2012 машиністок (або машиністів тільки на депо ЮЗ.) і один підмітач (досвідчений).

Ще весняна кампанія.

Мал. Ясь Хвостов.

Єдина кампанія, яка обходиться без тех.

Видавництво „Червоний Перець".

Тираж 5000 прим.

Л. Ц. № 66.

Редактор **Валєр Проноза.**
Худ. Ред. **Б. Кратко.**
Одповідає за видання **В. Блакитний (Елланський).**